

[Køpke Christensen]

mister. Det er da ganske korrekt, at vi ikke længere har alle de superoptimister, der tror, at man bare sådan med ét slag kan tackle arbejdsløsheden.

Der er grund til at være pessimist, når vi taler om arbejdsløsheden, og derfor vil jeg gerne spørge arbejdsministeren: Hvorfor ikke for en gangs skyld prøve noget nyt? Jeg hentyder til arbejdsministerens bemærkninger om offentlige investeringer, for de er jo meget store, som arbejdsministeren ganske rigtigt sagde.

Vi har på det seneste set, at man har gennemført noget, som Fremskridtspartiet har harceleret meget over, og som man ikke engang kunne forestille sig i det tidligere marxistiske Østeuropa, nemlig at give løntilskud til unge mennesker. Jeg kan ikke undlade at citere LO-Bladet af 4. december 1992, hvor næstformanden for Dansk El-Forbund, Jørn Møller, udtaler, at han ikke mener, at tilskuddene er for små, men tværtimod frygter, at den nye ordning vil betyde, at svendene ryger ud til fordel for lærlinge:

»Når arbejdsgiverne kan få så store tilskud ved at ansætte en lærling, er jeg bange for, at de vil droppe svendene. Det er en ubehagelig situation, for på den ene side ønsker vi, at vore medlemmer skal bevare deres job, på den anden side kæmper vi for, at unge får en uddannelse.«

Fremskridtspartiet er ganske enig i denne udtalelse.

Jeg vil bare sige til sidst, som vi også har været inde på tidligere i dag, at vi ønsker at få skattetrykket sat ned, og det gør man altså ikke ved at give løntilskud. Det kunne man ikke drømme om i det tidligere marxistiske Østeuropa, men det har man altså gjort her fra Folketingets side med arbejdsministerens billigelse. Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om han ikke mener, at det er en fejlinvestering, så det batter, og at det kommer til at gå ud over de uddannede svende, der ryger ud i arbejdsløshed.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg er enig med hr. Køpke Christensen i, at det afgørende og det, som vi skal bestræbe os for, naturligvis først og fremmest er at få flere arbejdspladser. Det synspunkt er i øvrigt også gået som en rød tråd igennem debatten i dag, herom er vi altså ikke uenige.

Men hr. Køpke Christensen gav også udtryk for, at uanset hvilke geniale forslag og hvilke geniale tekniske løsninger vi kunne lægge på bordet her i Folketinget, var det næppe realistisk at forestille sig, at arbejdsløsheden blev afskaffet lige med det samme, og det synspunkt er jeg også enig i. Men når det forholder sig sådan, har vi jo et ganske stort og et alt for stort antal arbejdsløse, som vi ikke bare kan lade sejle deres egen sø i mellemtiden, og som har det skidt på en række områder. Vi bør gøre en kraftig indsats for, at disse mennesker kan vedligeholde deres erhvervs-mæssige kvalifikationer og bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet, så de kan træde til, den dag der måtte være brug for deres arbejdskraft. Det skal vi af både sociale, menneskelige og også samfundsøkonomiske grunde.

Så kan vi diskutere, hvilke teknikker vi skal tage i anvendelse, og det er jo det, vi lægger op til i forbindelse med de diskussioner, som vi har afbrudt midlertidigt i øjeblikket, men som altså skal fortsætte. Her er det mit synspunkt, at vi ikke skal være alt for stridbare, når talen er om, hvilke muligheder der skal stå til rådighed for de lokale arbejdsmarkedsmyndigheder. Der skal være en bred vifte til rådighed, og så må man efterhånden prøve sig frem til, hvad der virker bedst, og hvad der har færrest skadevirkninger. Og som jeg sagde før, vil jeg bestemt ikke på nuværende tidspunkt være med til at afskrive muligheden for at få ledige ind på det private arbejdsmarked, hvis vi kan hjælpe til i form af et løntilskud.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Duetoft for en kort bemærkning.

Duetoft (CD):

Undskyld, fru formand, det var nu ikke en kort bemærkning, jeg bad om; jeg bad om at få ordet i ordførerrunden.

Men det bliver alligevel kun en kort bemærkning, nemlig at jeg glemte at meddele i min ordførertale, at CD stemmer imod dagsordenen fra Fremskridtspartiet. Det gør vi, fordi alle de tre elementer, der rent faktisk er indeholdt i den dagsorden, er det stik modsatte af det, CD står for, og det skulle da lige siges, synes jeg.

(Kort bemærkning).